

[Ragnhild Andersen.]

Vedtog den høje rigsdag ikke forleden, at havregryn måtte stige med 5 øre pr. kg? Margarine er steget med 32 øre pr. kg, kød, flæsk, pålæg og mange andre ting er steget, og nu, efter at mælkeleverancen til storkøbenhavn har været saboteret et stykke tid, meddeles det, at der også er mulighed for, at mælkeprisen stiger. Gassen er steget 5 øre, og man tumler med planer om, at sporvejs-taksterne også skal stige.

Tages alt dette i betragtning, kan man ikke lukke øjene for den store nød, der faktisk er hos vore gamle og invaliderne. Med den største interesse følger rentemodtagerne rigsdagens forhandlinger i disse dage. Jeg har fået en række breve fra gamle, ulykkelige mennesker landet over, som med den største interesse følger rigsdagens forhandlinger om deres levevilkår, og jeg skal med den højtærede formands tilladelse citere nogle af dem.

Et gammelt menneske skriver således på „tusinder af gamle borgere og aldersrentenydere“s vegne:

„Men så er der måske det håb tilbage, om det ærede medlem måske vil anbefale en lille julehjælp i stedet for, såfremt partierne ved anden behandling forkaster den højere hjælp, som er foreslået af kommunistpartiet. Vi mange gamle har da måske lov til at håbe og glæde os til, om det ærede medlem vil fremsætte dette forslag, vi tror ikke, at partier og regering helt tør afvise kommunisternes gode hjælpeforslag i de tunge tider, som vi lever i.“

Tusinder af gamle borgere vil være det ærede medlem dybt taknemmelig derfor.“ Underskrevet: „Mange gamle aldersrentenydere i Storkøbenhavn“.

En anden gammel rentemodtager skriver fra Århus:

„De 128 kr., som vi nu får, er kun til at sulte ved, og får vi en smule beklædningshjælp, får vi alligevel intet tøj, for det må bruges som tilskud til brændsel. Jeg har hverken lagener eller dynebetræk og har et fugtigt sovested, og det er ingen spøg, når man er fuld af gigt, at ligge med smerter i noget fugtigt sengetøj. Men det er jo vist også meningen med den lille rente, at vi skal mangle på alt, så vi ikke skal leve for længe, så er jo alt sparet, så der kan blive lidt mere til militær“.

Jeg tillader mig at bringe disse udtalelser fra gamle mennesker ude i landet til det høje tings kundskab, også selv om de rummer en forståelig bitterhed over, at deres vilkår er så elendige, som de er.

Der kom i går en gammel mand rejsende

fra en sjællandsk landsby, fordi han havde læst eller hørt, at spørgsmålet om aldersrente var til behandling på rigsdagen. Hans kone var syg, men fik rente, han derimod fik — fordi han på grund af sine syge ben ikke havde kunnet komme i sygekasse — ingen rente, men et tillæg af kommunen, så de ialt havde 162 kr. månedlig, svarende til renten for et ægtepar i en landkommune. Han græd i sin nød, mens han pakkede sine syge ben ud og forbandede, at lægen havde forbudt ham at arbejde med de ben. Nærved de 70 havde han endnu i sommer gået på høstarbejde: Men nu kan jeg ikke mere, mine åreknuder er ved at sprænges, og lægen har forbudt mig at arbejde. Min kone er syg, for det meste ligger hun i sengen, hun trænger til et frisk æg og lidt nymalket mælk hver dag, men jeg kan jo ikke give hende det ud af min rente. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal klare mig — og den gamle, udslidte mand stampede med sine syge ben i gulvet og forbandede disse ben, der var så elendige, at han ikke kunne arbejde mere.

Ærede medlemmer, behøves der yderligere dokumentation for nødvendigheden af at forhøje renten til rentemodtagerne landet over? De kan ikke leve af den, de kan ikke få mad og drikke, brændsel og beklædning ud af den.

Behøves der dokumentation for, at det er varige forbedringer rentemodtagerne trænger til? Rentemodtagerne venter og håber. Jeg opfordrer det høje folketing til ikke at skuffe rentemodtagernes forhåbninger. Der er endnu tid til at gå ind i en realitetsforhandling, der er endnu tid til at udvalgsbehandle forslaget mellem anden og tredje behandling, forsåvidt partierne her på rigsdagen skulle nære ønske derom.

Med disse ord opfordrer jeg på det varmeste ærede medlemmer i denne sal til at stemme for de af mit parti stillede ændringsforslag.

Socialministeren (Strøm): I anledning af ændringsforslaget og de bemærkninger, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har fremsat, vil jeg gerne sige følgende: I indeværende år er aldersrentemodtagernes kår forbedret med 50 mill. kr., skatten for aldersrentemodtagerne og andre ældre medborgere er nedsat med 12 mill. kr.; den 1. april 1948 er renten efter pristallet forhøjet med ca. 12 mill. kr.; den 1. december udbetales til rentemodtagerne et tilskud på grund af smørprisens forhøjelse på ca. 1,8 mill. kr.; efter det forslag, som vi behandler, vil der sammen med renten den 1. januar for perioden 1. oktober—31. marts som regule-